

เทศน์เช้า วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้เป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา ศาสนาพุทธใด พุทธะ วันสำคัญทางพุทธศาสนา แต่ถ้าคนไม่มีความสำคัญ วันสำคัญก็ไม่มีความหมาย ถ้าวันสำคัญทางพุทธศาสนา เจ้าของศาสนา ต้องสำคัญกว่า

มนุษย์ เห็นไหม พระพุทธเจ้าฝากศาสนาไว้กับบริษัท ๔ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา วันนี้เป็นวันเกิด วันตรัสรู้ วันปรินิพพานขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรานะมีชาติมีตระกูล พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย เรายังเคารพรักเลย เพราะพ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นต้นสกุลของเรา ให้เราเป็นลูกเป็นหลานกันมา

ศาสนาพุทธก็เหมือนกัน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นต้นสกุล แล้ววันนี้เป็นวันระลึกถึงวันประสูติ วันตรัสรู้ วันปรินิพพาน มันเป็นวันสำคัญทางศาสนา คนเรานี้ถ้ามีศาสนาในหัวใจ ศาสนาจะร่มเย็นเป็นสุข ถ้าศาสนามันไม่ร่มเย็นเป็นสุข ศาสนาไม่มีคุณค่า ไม่มีคุณค่าเพราะอะไร? เพราะคนมันไม่มีคุณค่า ถ้าคนไม่มีคุณค่าจะเห็นสรรพสิ่งต่างๆ ไม่มีคุณค่าเลย แต่ถ้าคนมีคุณค่า เห็นไหม พ่อแม่ก็มีคุณค่า ปู่ ย่า ตา ยาย ก็มีคุณค่า รักพ่อ รักแม่ รักปู่ รักย่า รักตา รักยาย ในครอบครัวจะมีความร่มเย็นเป็นสุข

ศาสนาพุทธสอนให้กตัญญูกตเวที ความกตัญญูกตเวทีเป็นเครื่องแสดงออกของคนดี ถ้าเป็นคนดี เห็นไหม คนดีจะมีหลักมีเกณฑ์ เรามีหลักมีเกณฑ์ เราเป็นคนดีก่อน ศาสนาจะมีคุณค่ามาก เพราะเราจะซึ้งใจกับศาสนามาก คนดีเห็นสิ่งต่างๆ ก็เป็นความดี คนชั่วเห็นความชั่วเป็นความดี เห็นการเอาวัดเอาเปรียบกัน เห็นการแสวงหาเป็นความดี ความดีเป็นผลประโยชน์ของตัวเอง เพราะอะไร? เพราะใจมันชั่ว

ถ้าคนดี เห็นไหม คนดีจะเจือจาง จะเพื่อแม่ เราศึกษาไหน คนดีนี้ คุณติเวลาพระมาจากไหน? ก็มาจากคนนั้นแหละ คนบวชเป็นพระ เวลามนุษย์เราเห็นโทษเห็นภัยในวัฏสงสาร แล้ว

พระเป็นผู้เห็นภัยในวัฏสงสาร แต่ในเมื่อเราทำคุณงามความดี ความดีนั้นตอบสนองเป็นความดี ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วนะ ทำดีจริงๆ ได้ดีจริงๆ ทำดี เห็นไหม ทำดีจากข้างนอก ทาน ศีล ภาวนา เวลาเรานั่งประพฤติปฏิบัติ นี้นุญกิริยาวัตถุ อามิส สิ่งที่เป็นอามิสบูชา นี้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกพระอานนที่ตั้งแต่วันปรินิพพาน ชาวภิกษุต่าง ๆ เขาเอาดอกไม้ รูป เทียน มาบูชาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามหาศาลเลย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสั่งพระอานนที่ไว้

“อานนที่บอกเขาเถิด นี่เป็นอามิสบูชา ให้ปฏิบัติบูชาเราเถิด”

การปฏิบัติบูชาคือการปฏิบัติหัวใจ เพราะหัวใจนี้พุทธะ ความรู้สึก ความสุข ความทุกข์ มันอยู่ที่ใจ อามิสบูชามันเป็นการเตรียมความพร้อมให้หัวใจมันเปิดกว้างขึ้นมา ให้เรายอมรับ ศาสนา หลักของศาสนา นะ ศาสนธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หลัก ศาสนานะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาเป็นรัตนะ ๒ มีองค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้ากับธรรมะ มีพระอัญญาโกณฑัญญะฟังธรรมจักรขององค์สมเด็จพระสัมมา สัมพุทธเจ้าขึ้นมาก่อน เป็นสาวก เป็นรัตนตรัย

นี่หลักศาสนาคือคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ใช่วัตถุ บุคคล สังฆะ เห็นไหม สังฆ ๔ องค์รวมกันถึงเป็นสังฆ แต่อริยสังฆ องค์เดียวก็เป็นอริยสังฆ มนุษย์มัน เป็นวัตถุ เป็นศาสนบุคคล ศาสนบุคคล ศาสนพิธี ศาสนวัตถุ นี่มันเป็นวัตถุธาตุทั้งนั้นแหละ มัน ต้องบำรุงรักษา เหมือนร่างกายเราต้องเสื่อมสภาพไปเป็นธรรมดา แต่หัวใจ คุณสุขทุกข์มันฝังไว้ ในใจ เห็นไหม บุญกุศลบาปอกุศลมันก็ฝังลงที่ใจ

นี่ถ้าเราได้ภาวนา เราได้ปฏิบัติบูชา มันปฏิบัติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ใดเห็น ธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคตนะ หัวใจเรามันสุขมันทุกข์ หัวใจเรานี่ ตัวศาสนามันอยู่ที่นี้ พระไตรปิฎก เป็นกระดายนะ พิมพ์ตัวอักษรเข้าไปนะ เราเป็นตัวแทนของศาสนาใด นี่ดูพระไตรปิฎก เห็น ใหม กราบพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

พระพุทธคือพระพุทธรูป กราบพระธรรมก็คือกราบตู้พระไตรปิฎก กราบพระสงฆ์ แต่ กราบพระสงฆ์ นี่สิ่งนั้นสิ่งที่เป็นกระดายน เป็นสิ่งที่จารึก จารึกเป็นอักษรมา เป็นทฤษฎีมา แต่

ความรู้สึกจริงๆ ความสัมผัสจริงๆ คือความรู้สึกสุขทุกชั้น ศาสนาอยู่ที่นี้ สิ่งสัมผัสศาสนาได้ คือหัวใจของมนุษย์ หัวใจของสัตว์โลก หัวใจของสัตว์ที่นี้ เห็นไหม ที่นี้สำคัญที่สุด นี่ศาสนา เจริญที่นี้ ถ้าเจริญที่นี้ขึ้นมาคนจะเห็นคุณค่าของศาสนา ถ้าเห็นคุณค่าของศาสนาเราจะเป็นคนดี ขึ้นมา เราจะเป็นคนมีหลักมีเกณฑ์ขึ้นมา จะเป็นคนมีหลักมีเกณฑ์ คนมีเหตุมีผล

คนไม่มีหลักมีเกณฑ์ ไม่มีเหตุมีผล อะไรก็ไม่เป็นไรๆ ปฏิเสธไปหมดเลย ปฏิเสธแม้แต่ตัวเองใจ ปฏิเสธแม้แต่ตัวเองว่าตัวเองตายแล้วก็สูญ เกิดมาก็เกิดมาจากท้องพ่อท้องแม่ หน้าที่ของพ่อแม่ก็ต้องบำรุงรักษา ต้องเลี้ยงดูเราสิ บุญคุณไม่มีหรือมันเป็นธรรมชาติ นี่เห็นไหม ธรรมชาติเป็นธรรมชาติ การเกิดก็เป็นธรรมชาติ การเลี้ยงดูของพ่อแม่ก็เป็นธรรมชาติ ไม่มีใครมีบุญมีคุณกันเลย

นี่ไม่มีใครมีบุญมีคุณเพราะเราเป็นคนไม่มีหลักมีเกณฑ์ เพราะเราไปคิดทางวิทยาศาสตร์ คิดทางวัตถุกันใจ วัตถุนั้นเป็นสภาวะแบบนี้ วัตถุนั้นเป็นวัตถุนั้นไม่มีชีวิตนะ แต่สิ่งที่เป็นธาตุรู้ พุทธะมันมีชีวิต พุทธะมันรับรู้ พุทธะมันไม่เคยตาย ธาตุที่ไม่เคยตาย ธาตุความรู้สึกที่ไม่เคยตาย มันเกิดดับๆ แล้วมันสืบต่อสันตติ มันไม่เคยตายเลย แล้วมันแปรสภาพไป เพราะอะไร? เพราะมันรับรู้สิ่งนี้

ทำคุณงามความดีระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สละทานไป ทำบุญกุศลไปก็เพื่อใคร? เห็นไหม สละเพื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า วางศาสนาไว้ แล้วไม่ต้องการคุณงามความดีจากใครเลย เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นพระอรหันต์ ไม่ต้องการสิ่งใดทั้งสิ้น เพราะอิมเต็มอยู่แล้วไง แต่เราทำบุญถวายพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ก็เพื่อเรา เพื่อหัวใจเนี่ย

เพราะพุทธะ ถ้าพุทธะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสะอาดไปแล้ว พุทธะของเรา สกปรกไป พุทธะของเราคือความรู้สึกใจ พุทธะของเรา ผู้รู้ของเรา ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน คนตายไม่มีผู้รู้ นะ คนตายนี้ผู้รู้ ออกจากร่าง วิญญาณ ออกจากร่างไป คนตายมีแต่ซากศพ แต่คนมีชีวิตอยู่มีพุทธะ มีความรู้สึก แล้วความรู้สึกเราก็ไปตะครุบเอาแต่ข้างนอก

เด็กๆ ก็ว่าคบเพื่อนจะมีความสุข วัยรุ่นก็ว่าเที่ยวเตร่มีความสุข ผู้ใหญ่ก็ว่าประกอบสัมมาอาชีพจะเป็นความสุข นี่ความสุขหวังอยู่ข้างหน้า ตะครุบเงาไปตลอด แล้วเงามันก็ออกหน้าเราไป ตะครุบขนาดไหนมันก็ทุกข์ๆ ทุกข์วันยังค่ำเลย แต่ถ้าศาสนาบอกให้หยุด ให้หยุดเงามันก็

หยุด ถ้าเราหยุดงาก็หยุดนะ ถ้าเราไม่หยุด งา มันหยุดไม่ได้หรอก เราต้องหยุดให้ได้ก่อน แล้วหยุดอย่างไร? หยุดหัวใจนี้หยุดอย่างไร?

นี่หยุดพุทธะก่อน พุทธะ เห็นไหม เพราะมันเป็นอวิชชา มันไม่รู้จักมันเลยหมุนของมันไป นี่คนหมุนอยู่นั้นไม่ใช่มนุษย์ ไม่ใช่สัตว์โลก ไม่ใช่อริยบุคคล อริยบุคคลมันจะหยุดของมัน ศาสนาสำคัญที่นี้ ถ้าเป็นวันสำคัญทางศาสนา เรามีคุณค่า เราศึกษาศาสนา ศึกษาธรรมะ แล้วเราจะเห็นคุณค่าของเรา เราเป็นชาวพุทธใช่ไหม? ชาวพุทธไม่ใช่พุทธที่ทะเบียนบ้าน พุทธที่หัวใจ

พุทธที่หัวใจ เวลามันรื่นเริงอาจหาญนะ เวลาคมนมันรื่นเริงอาจหาญ หัวใจจะมีความสุขมาก เวลาคมนมันอับเฉา จิตมันอับเฉา จิตมันเศร้าหมอง จิตผ่องใส จิตเศร้าหมอง นี่ความสุขความทุกข์แท้ๆ มันอยู่ที่นี้ ถ้าความสุขความทุกข์แท้ๆ อยู่ที่นี้ เรารักษาของเรา เห็นไหม ศาสนาเจริญที่นี้ไง แล้วศาสนาเจริญที่นี้ คุณิเราเป็นหัวหน้าคนนะ เราเป็นคนๆ หนึ่งในที่เข้าใจในศาสนา หัวใจเราผ่องใส หัวใจเราซาบซึ้ง

ศีลธรรม จริยธรรม เห็นไหม คุณิเวลาที่เขาส่งเสริมศาสนา เขาส่งเสริมศาสนาเรื่องพิธีกรรม เขาส่งเสริมศาสนาเรื่องวัตถุ ส่งเสริมเรื่องวัตถุ เรื่องพิธีกรรม มันเป็นศีลธรรม จริยธรรมของโลกเขา

แต่เวลาพระปฏิบัตินะ ปริยติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ การปฏิบัติของเรา นั่งสงบนิ่งอยู่โคนไม้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์ แต่ตรัสรู้ในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โคนต้นโพธิ์ ต้นโพธิ์เราปลูกไว้เยอะแยะหมดเลย เราไปนั่งโคนต้นโพธิ์ เราตรัสรู้กันบ้างไหม? โคนต้นโพธิ์เป็นที่พักที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเลือกสถานที่ ที่นี้เลือกสถานที่ สถานที่วิเวก กายวิเวก จิตวิเวก วิเวกนี้สถานที่วิเวกเข้ามาก่อน วิเวกจากข้างนอก วิเวกเข้าไปข้างใน ในการปฏิบัติบูชามันถึงเข้ามาที่นี้ ถ้าเข้ามาที่นี้ ศาสนาเจริญที่นี้

ผู้ที่มีหูตาสว่าง ผู้ที่หัวใจพ้นจากกิเลสแล้วนะมันจะเป็นหลักชัยของเราไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพานนะ พระอนันต์เป็นพระโสดาบันนะ บอกว่า

“ดวงตาของโลกดับแล้ว”

ดวงตาของโลกส่องไปตั้งแต่ในหัวใจไง ดวงตาของโลกคือวิญญูะนี้ไง โลกคือหัวใจนี้ไง นี่มันสว่าง ดูพระอาทิตย์ขึ้นสีมันสว่าง เห็นไหม ร่มไม้มันบังอยู่มันจะสว่างได้ไหม? สิ่งใดที่แสง

พระอาทิตย์ขึ้นมา มันมีสิ่งใดที่ปิดบังอยู่ เงามันเข้าถึงไม่ได้ แต่ความสว่างของใจมันจะไม่มีอะไรปิดบังมันได้เลย ความสว่างของใจเพราะอะไร? เพราะถ้ามันเหลือบ มีชอกอยู่ แสงนั้นส่องเข้าไปได้ อวิชามันจะชุกอยู่ตรงนั้น ในเมื่ออวิชามันชุกอยู่ตรงนั้น มันจะสิ้นกิเลสได้อย่างไร?

คนจะสิ้นกิเลสมันต้องสว่างรอบ ต้องรู้รอบ ต้องครบวงจรรอบ จะไม่มีสิ่งใดปิดบังมันได้เลย ถ้ามีสิ่งใดปิดบังอยู่นั้นคือเหลือบชอกที่กิเลสมันชุกอาศัยอยู่ เหลือบชอกที่ชุกอาศัยอยู่ในหัวใจ มันก็มีความล่งเลงสัย มันก็มีความไม่เข้าใจ ความล่งเลงสัยมันจะเป็นดวงตาของโลกได้อย่างไร? ดวงตาของโลกมันจะไม่มีมีความล่งเลงสัยในหัวใจเลย หัวใจจะสว่างโพลงออกมาทั้งหมด จะเข้าใจเรื่องของวิญญะ

วิญญะมาจากไหน? จิตนี้มาจากไหน? การเกิดมันเกิดมาจากไหน? มนุษย์นี้มาจากไหน? แล้วตายแล้วไปไหน? บุญกุศลพาเกิดพาตายตามบุญกุศล มรรคญาณทำลายอวิชาทั้งหมด เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาเป็นอริยภูมิ เกิดมาเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วจะไม่ตายอีก ความตายเป็นการโกหกกัน มันเป็นสภาวะเท่านั้นเอง ใจนี้ไม่เคยตาย ใจไม่เคยตาย ใจมันอยู่ของมัน มันชำระล้างสะอาดขนาดนี้ มันถึงว่า นี่ไงที่ว่าตัวศาสนามันยืนยันกันที่นี้ไง พุทธศาสนายืนยันที่นี้ ตัวศาสนาเป็นความจริงนี้ไง

นี่ศาสนธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่พระอรหันต์อยู่ในหัวใจ แล้วมันอยู่กลางหัวอกของทุกๆ คน ทุกๆ คนเป็นธรรมโดยทายาท เป็นทายาทโดยธรรม เพราะทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่ากัน เพราะทุกคนมีหัวใจเหมือนกัน ทุกคนมีความสุขความทุกข์เหมือนกัน ทุกคนเป็นสาวกเหมือนกัน เป็นบริษัท ๔ เหมือนกัน สิทธิเสมอภาคทุกคนมีค่าเท่ากัน แต่การประพฤติปฏิบัติ จริงหรือไม่จริงมันอยู่ที่เรา

ถ้ากิเลส นี่เป็นทางโลกใจ เราเป็นคนมีปัญหา เราเป็นคนเก่ง เราเป็นคนรู้ คนที่ไปเชื่อศาสนาเป็นคนโง่คนเขลา คนมีปัญหา ก็มีปัญหากเกิดมาก็มีโรค กิเลสมันก็เป็นปัญหาอยู่แล้ว โรคหิวประจำตัวอยู่อย่างนี้ แล้วมันต้องตายไปนี้ปัญหาใหม่? ปัญหามันอยู่กับเรา แต่ปฏิเสธมันว่าไม่มี แต่เวลาถึงที่สุดแล้ว เวลาไปถึงยอมจำนนกับกิเลส กิเลสมันจะพาไปตามอำนาจของมัน

นี่ศาสนาเจริญอยู่แล้ว เจริญที่สุดคือเจริญขณะที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมา ไม่มียุคใดสมัยใดศาสนาเจริญเท่ากับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังดำรงชีวิตอยู่ แล้วต่อไปมันจะเรียวแหลมไป องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางศาสนาไว้ ๕,๐๐๐ ปี กิ่ง

พุทธกาลศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่ง กิ่งพุทธกาล เห็นใหม่ กิ่งพุทธกาลเพราะอะไร? เพราะมีครูบาอาจารย์ที่ชี้เข้ามาถึงหัวใจได้ ชี้เข้ามาถึงพุทธะ ชี้เข้ามาถึงการเกิดและการตาย ไม่ใช่ไปสร้างบุญกุศล

บุญกุศลมันสร้างสำหรับทาน ศีล ภาวนา ระดับของทาน ระดับของศีลธรรม จริยธรรม ระดับของศีล ผู้ที่ทรงศีล เห็นใหม่ ระดับของภาวนา ระดับของภาวนามันเจริญที่นี้ ถ้าศาสนาเจริญไม่เจริญที่นี้ ศาสนาไม่มีเนื้อหาสาระ เนื้อหาสาระของเราไม่ใช่วัตถุ ไม่ใช่สิ่งก่อสร้าง ไม่ใช่ใครๆ ทั้งสิ้น ไม่ใช่มนุษย์ ไม่ใช่ใครเลย แต่ศาสนามันเจริญในหัวใจของสัตว์โลก ในหัวใจ ถ้าเราจริงจัง ในหัวใจเรารู้จริงมันจะเกิดสิ่งใด? สิ่งใดข้อมูลต่างๆ มันต้องมีเจ้าของใช่ไหม? ถ้าหัวใจเป็นเจ้าของทั้งหมด หัวใจรับรู้ทั้งหมด หัวใจเป็นผู้นำทั้งหมด นี่จุดยืนที่นี้ไง

นี่ดวงตาของโลก ดวงตาของโลกมันอยู่ที่เรา นี่โลกนอก-โลกใน คูโลกสิ โลกคือวิภวสังสาร โลกเป็นอนิจนัตถะ ไม่มีวันหมดสิ้นไป มันจะหมุนเวียนไปอย่างนั้น นี่หมดกาลของศาสนาพุทธขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะมีพระศรีอริยเมตไตรยมาตรัสรู้ต่อไป อนาคตวงศ์อีก ๑๐ องค์ พระพุทธเจ้าอีก ๑๐ องค์จะมาตรัสรู้อีกข้างหน้า แล้วพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๔ นี้มันจะหมุนไปอย่างไร? เห็นไหม มันจะหมุนไป

นี่โลกนอก โลกนอกมันจะหมุนของมันไปสภาวะแบบนั้น ถ้าโลกในล่ะ? โลกใน ถ้าไม่มีโลกทัศน์ สวรรค์ในอก นรกในใจ แล้วสวรรค์ที่เป็นภพล่ะ? สวรรค์ที่เป็นมิติล่ะ? สวรรค์นอกจิตเวลามันไปเกิด ไปเกิดอย่างไร? แล้วมันอยู่ในใจ ในหัวอกมันเป็นสวรรค์หรือยัง? มนุสสติ รัจฉานโน มนุษย์เดรัจฉาน ใจมันเป็นเดรัจฉาน มนุสสเทโว ตัวเป็นมนุษย์นี้แหละ แต่หัวใจเป็นเทวดา โลกทัศน์เดี๋ยวนี้มันเป็นอย่างนี้ แล้วมันจะไปถึงสวรรค์ ถึงเทวดาข้างนอกได้อย่างไร?

นี่มนุสสเทโวใจ จิตมันเป็นเทวดาตั้งแต่ยังมีชีวิตอยู่ แล้วมันตายไปมันจะไปไหนล่ะ? ตายไปมันก็เป็นเทวดาสิ ถ้าจิตมันเป็นเดรัจฉานแล้วมันจะไปไหนล่ะ? นี่ใจมนุสสเปโตมันเป็นเปรต เห็นไหม เวลาจิตมันตายไป นรก-สวรรค์ไม่มี ทุกอย่างไม่มี มันไม่มีเชื้อใจจากโลกทัศน์ภายใน โลกนอกกับโลกในมันประสานกัน โลกในถ้ามันไม่เป็นไป มันจะไปเกิดโลกนอกได้อย่างไร?

โลกนอกเป็นสถานที่รองรับ โลกในเป็นสิ่งที่ไปหามัน เห็นใหม่ แต่ถ้าเราลบโลกในหมด
ลบหมด ในเมื่อลบโลกในหมดแล้ว ข้างนอกมันที่อยู่ประสาของมัน เพราะมันเป็นสสาร มันเป็น
สถานที่ มันเป็นวิญญูะ มันมีอยู่โดยดั้งเดิม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาเห็นวิญญูะ มันมีอยู่แล้วไม่ได้ไปสร้าง ไม่มีใครสร้าง
มันเป็นธรรมชาติของมันอยู่อย่างนั้น เพียงแต่เราเวียนตายเวียนเกิดประสาของเรา มันจะไปตาม
สภาวะแบบนั้น แล้วเราลบโลกของเราออก นี่พระอรหันต์เกิดตรงนี้ไง วิญญูะจะไม่หมุนไปตาม
มันอีกแล้ว จะไม่ไปกับมันอีกแล้ว มันพ้นออกจากวิญญูะ มันพ้นออกจากวิญญูะอย่างไร?

นี่ศาสนาเจริญที่นี้ละ เจริญที่นี้คือเจริญในหัวใจของทุกๆ คน ทุกๆ คนมีหัวใจ ทุกๆ คนมี
ความรู้สึก ทุกๆ คนสามารถแก้กิเลสได้ แล้วทุกๆ คนถ้าทำได้ทุกคนจะมีจุดยืนขึ้นมา นี่ศาสนา
เจริญที่นี้ เจริญที่ใจของเราก่อนไง เจริญที่เรามีหลักมีเกณฑ์ เราจะไม่เชื่อกระแส เราจะไม่เชื่อข่าว
ลือ เราจะไม่เชื่อความเป็นไปของโลก โลกมันการประชาสัมพันธ์ มันเป็นการหลอกลวง สมมุติ
สมมุติหลอกลวงหมด สมมุติทั้งนั้นเลย แต่ถ้าเรารู้จริงขึ้นมา ความจริงในหัวใจจะไม่เป็นสมมุติ
จะเป็นความจริงของเรา

นี่ศาสนาเจริญที่นี้ วันนีวันสำคัญทางศาสนา ถ้าเรามีหลักมีเกณฑ์ของเรา เราจะเป็นคน
สำคัญคนหนึ่ง เราจะเป็นอย่างพุทธที่สำคัญคนหนึ่ง เพราะเราเห็นความสำคัญของเรา เราเห็น
ความสำคัญของศาสนา เราประพฤติปฏิบัติขึ้นมา หัวใจของเราจะพ้นจากกิเลสได้ ทุกคนมีสิทธิ์
ไม่ใช่หนีพพานสุดเอื้อมจนทำกันไม่ได้ ถ้ามันสุดเอื้อมทุกซ์ทำไม?

ทุกซ์ควรกำหนด ทุกซ์เกิดขึ้น ทุกซ์ตั้งอยู่ แล้วทุกซ์ดับไป ทุกซ์มันมีอยู่นี่มันลบได้ มัน
ล้างได้ มือสกปรกนี่ล้างมันก็สะอาด ใจมันสกปรก มันก็ล้างให้มันสะอาด มันทำได้ ของสกปรก
มีอยู่แล้วของทำได้มันมีอยู่แล้วบอกว่าทำไม่ได้ได้อย่างไร? แล้วบอกไม่มีได้อย่างไร? มันมี นี่ไง
ถ้ามันมีอย่างนี้ เราจะเป็นคนสำคัญในศาสนา เราจะมีคุณค่าขึ้นมาทันที

เรามีคุณค่าเพราะเราเชื่อมั่นในศาสนา เราเชื่อมั่นในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เรา
เชื่อมั่นของเรา เราก็เป็นคนดีขึ้นมา แล้วเราประพฤติปฏิบัติเราจะได้อะไรจริงๆ เห็นไหม นี่
สำคัญข้างนอก แล้วต้องสำคัญข้างใน ข้างในโลเล ข้างในไม่มีจุดยืนเลย ข้างนอกสำคัญกัน โอ้โฮ
แห่แห่กัน แห่แห่กันไปไหนนะ? แห่แห่กันไปคลุกเคล้า แห่แห่กันไปวุ่นวาย แต่ถ้าเรา
สงบขึ้นมาเราไม่ต้องไปแห่แห่กับใคร เรามีศีล สมาธิ ภาวนา เราจะมีปัญญาของเรา

ปัญญาของเรา เห็นไหม ศาสนาเจริญในหัวใจของเรา เจริญที่นี้ ความจริงเกิดที่นี้ แล้วจะ
เป็นสมบัติของเรา เอวัง